

LIBERTATEA

Foale pentru sătenii și muncitorii, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc:
† Dr. ION I. MOȚA
Director vremelnic:
Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foale se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” Moța
BUCUREȘTI I, Calea Victoriei 63.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
a lui Ion I. Moța
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
50 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara

Apare
în fiecare Jol
2 lei

Vederi dela sfînțirea fundamentelor palatului pentru Sediul central al Legiunii

Trei preoți legionari, Prof. Dr. Gr. Cristescu, pr. A. Mihăilescu și pr. Ilie Iambrescu, servesc sfânta slujbă a sfînțirii apei, pentru a stropi și binecuvânta fundamentele noului palat.

Părintele Prof. Dr. Gr. Cristescu, dă Căpitanului sfânta Cruce spre sărulare și l stropiște cu apă sfînțită înainte de a se coborî pentru așezarea brisovului în piatra de temelie.

Inginerul legionar Smărăndescu cetește brisovul, cartea de vestire pentru cel următor, — publicată de noi în numărul trecut, — după care e dusă și așezată de Căpitan în piatra de temelie. — La stînga lor e Corul de fetițe legionare și tinerii legionari cari au dat minunate răspunsuri la sfânta slujbă condus de d. Irg. Smărăndescu.

Căpitanul plecat asupra fundamentului, așeză în temelie brisovul închis într'un cop de piatră scutitoare. — După ce o așeză, o copere cu mardar, zidind-o și dându-o spre păstrare vecnică...

La jumătate de an...

La 13 Iulie se împlini jumătate de an dela ziua de năprznă, când Ionel Moța și Vasile Marin au fost răpuși de o bombă vrășmașă în tranșeele de luptă dela Majadahonda, spre Apus de Madrid. Prilej de nouă zguduire sufletească pentru familiile lor, ca și pentru marea familie legionară.

Cum la București e obiceiul, ca parastasele și marile pomeniri a morților să se facă Sâmbăta, această zi fiind socotită ca zi de rugăciuni pentru ei, — familiile Moța și Marin din București, ca și conducerea legionară, au pregătit pentru Sâmbăta trecută, premergătoare lui 13, un sfânt parastas în biserica »Sf. Ilie—Gorgani«, biserica în care ei, toți, nainte de plecare în Spania, s'au spovedit și cuminecat, și în care s'au întors trupurile lor neînsuflite și au poposit în fața sfintei catapedesme 4 zile înainte de strămutarea pe veci în mormântul »nou săpat« pentru ei la »Casa Verde«, la loc curat, nesufocat de aerul înstrăinat al marelui oraș.

A premers și Liturgie,

apoi s'a slujit și parastas în mijlocul bisericii, plină de lume. De cele două părți ale mesei de slujbă, se aflau familiile îndoliate, soțiile văduve Moța și Marin, în mare doliu. De față erau doi reprezentanți ai Legiunii Spaniei naționale. A servit un sobor de 6 preoți: Andrei Mihăilescu, Profesorul-preot Gr. Cristescu, Duminică Ionescu, Dumitrescu-Borșa (soful de lupte din Spania, care cel dintâi s'a rugat lângă sicriile lor acolo în pământul strein), părintele Diaconescu și Marin Firmilian, toți preoți legionari. Din partea familiei dela Orăștie, era de față părintele I. Moța, dela Huși profesorul Ion Z. Codreanu.

După sfânta slujbă, mișcătoare și zguduitoare, din biserică, familiile și mulți legionari și prietini și prețuitori ai răposaiilor, au mers la mormânt la Casa Verde. Mormântul cu cei doi scumpi dintr'ansul era bogat coperit cu flori presărate pe el, iar altele, foarte frumoase, în vase, oale de flori, puse în șir la capetele celor 2 mor-

— Continuare în pag. 2. —

Generalul nostru mare și scump Ob Cantacuzino Grănicerul, privind din fereastra casei sale sărbarea punerii pietrii fundamentale, a noului palat ce se găsește pe locul îngăduit Legiunii, aci în legătură cu vechea d sale casă boerască. Era fericit de ce vede. Noi rugăm pe Dumnezeu să l dea grabnică sănătate și să l ajute a vedea înălțat noul palat, — care l va înălța și numele d sale scump, pe înălțimi vrednice de cele pe cari și l'a înălțat prin faptele sale de metefricat viteaz în război!

CUVÂNTUL ITALIEI

— Asupra celor ce vor urma în Spania. —

Grandi, solul Italiei în statul de neamestec în treburile din lăuntru ale Spaniei, — a spus la o întrunire a aceluși sfet din săptămâna trecută, că semnele prea arată că Franța și Anglia au legături »prietinești« cu guvernul comunist din Valencia, — că de aceea nu vreau să recunoască Generalului Franco dreptul de »beligerant«, parte purtătoare de război, ci spun numai că el și ai săi sunt în »revoluție« față de puterea cea »legiuită« dela Madrid.

Politica Italiei în Spania, a zis Grandi, e numai una: Spania a spaniolilor! (nu a venetlicilor și a răpitorilor streini!). Italia nu dorește nici o cucerire în Spania, — dar nici aceea nu va îngădui, ca zăpăceala și ciurma comunistă, să ajungă ele stăpâne în Spania, — NICI ODATA! — a încheiat marele Italian.

TEMELIE DE VEAC NOU

de VASILE MILITARU

*Cădelnițând tîmde spre slava lui Isus
Legionarii Crucii, sub sfînta ei mireasmă, —
Ca să și înalțe Neamul și Țara vîl mîl sus, —
Sfîniți au temelia de grea catapeteasmă
Ce se durează astăzi din piatră și din var,
Ca inimă, cu suflet și brazi legionar,
Să stingă pe vecie al Neamului calvar!...*

*Cîntînd, legionarii lui fierbi-și,
Ca dreapta sus, cu foc în piept și'n oase, —
Eu, fruntea le-am văzut-o, ca la sfîniți,
Incununată 'n raze luminease!...
Iar dreapta lor, cum goală'n fapt de seară
Spre Cer se rid ca din trupul greu,
Inchitpula pîdurea-nor făcînd de ceară
Arzînd mîreș — prinos lui Dumnezeu!...*

*Și atunci, din fața brațului legionar,
Ce'n suflete trezea prelung ecou,
Am înțeles că Neamul, sub calvar, —
Cu Moșă și Marin sfîniți în Altar, —
Își pune temelie de Veac nou!...*

1 Iulie 1937.

(Scrisă pentru punerea petrei de temelie la Sediul noii legionari).

La jumătate de an...

— URMARE DIN PAG. 1 —

minți, la poalele micii troițe ce i străjuiește și la umbra crucilor lor. Printre toate strălucea o minunată »vază« (vas de flori) de marmoră albă, masivă, frimisă dela Orăștie, de mama îndurerată alui Ionel Moșă, pentru acest prilej înălțat, — vas care să cuprindă »flori și lacrimi« pentru dragul ei...

S'a făcut și aci, de 3 preoși, o scurtă rugăciune, cetindu-se și deslegarea pentru sufletele morșilor.

Apoi s'a dat o »pomăna«, o masă în grădina Casei Verzi, aproape de capul mormîntului, la 40 legionari și la alți mulți creștini din partea locului veniți la rugăciune. — O altă masă s'a dat la și mai mulți legionari și lucrători, cari lucrează la temelile noului palat al Sediului, — aci lângă Sediul, în »Restaurantul« legionarilor deschis de curînd. Părintele Mihăilescu a servit și binecuvîntat masa.

— Fiind între frumoașele obiceiuri creștinești ce se sîin de bunii ortodoksi dela Bucureșii, și acela, că la jumătate de an, familia, printru alte jertfe ce le aduce și le închină Domnului pentru sufletul iubit, — să îmbrace pe unul sau

doi copii, vrednici de a fi ajutați, — d-na Iridenta Moșă a ținut să-și îndeplinească această frumoasă datorință creștinească, îmbrăcînd deplin, cu albituri și cu haine, pe cei trei harnici și de Ionel mult iubiți și prețuiți legionari, cari lucrează în Administrația foii »Libertatea«... Le-a cumpărat bune și frumoase costume albe-gălbui de vară, unul ca altul, încît, în șirul celor ce au luat parte la dureroasa sărbătoare, acești trei înfrății în harnică muncă pentru buna chivernisire a »Libertății«, se înălțau foarte plăcut ca trei frați, și opreau privirile lumii asupra lor, și a frumosului creștinesc dar făcut lor, ca din partea dragului lor fost conducător.

— Iar Marți în 13 Iulie, ziua împlinirii a jumătate de an, dela ziua tragică a căderii lor pe front, — s'au slujit stînte parastase în cerc strict familiar, în bisericile dela Orăștie și Huși.

Doamne, primește rugăciunile noastre a celor de pe pămînt pentru cei din cer, și a lor acolo în cer, pentru noi cei de pe pămînt.

E drumul cel bun...

Nimicurile au uneori însămnătaea lor în viață. Astfel noi, purtați de voia sorții peste mări și țări streine, am găsit bucurie și prilej de invesețire (deși n'am fost noi nici altfel triști) în asemenea câteva lucruri mărunte: La Hamburg, în Germania, — după cum am mai spus cetitorilor »Libertății«, am întâlnit în cale minunata Statuie a Arhanghelului Mihail. Aci, la LISABONA, hôtélul la care ne-a dus Ministrul Spaniei, (care ne-a făcut cîstea de a veni să ne ia de pe vapor), e așezat lângă o frumoasă lucrare în falanșă (porțelan) a Sfîntului Antoniu, cel drag Căpitanului, căruia se rugau atîta legionari în vremurile de prigoană, și care, alături de Arhanghelul Mihail și de Sfînta Paraschiva, este un sfînt creștin de care sufletele noastre se simt atrase mai mult.

Tot aici, în Lisabona, așezându-ne așară la masă, vedem pe fața de masă o mulțime de semne ale Legiunii (gardul) foarte frumos cusute, și atît de exacte (acurate), încît par'că erau luate de pe fostele noastre buletine de vot...

— »E DRUMUL CEL BUN!«... spun toți băieții, veseli. E »drum jalonat« a nu te rătăci... Avem cu toții bucuria pe care o au drumetii cari, trecînd singuri, prin munți necunoscuți spre o țintă pierdută în neguri și în faină, descoperă din loc în loc, pe copaci, semne cari le arată că — ACESTA E DRUMUL CEL BUN...

LISABONA (Portugalia) 3 Dec. 1936.

† ION I. MOȘĂ

Acesta e al doilea articol scris de directorul nostru sufletesc, ca să vadă lumina tiparului în »Libertatea«, ca începere a celor scrise de el de acolo, din pămînt îndepărtat, arătînd cu ce suflet mergea el și dragii lui soși, pe acel drum. Mergeau plini de nădejde că merg pe »drumul cel bun«, — căci alăteia se pune plăcut sufletului lor înfăineau în calea lor...

Unii vor zice: Dar vezi că semnele lui înșelate...

De l am putea întreba chiar azi pe Ionel Moșă, el, din cerul în care s'a înălțat, — nu cred că ar spune așa... Ar spune tot cum grăiește în scrisoarea de mai sus...

M. Sa Regele a plecat pe 40 de zile prin țări vecine

Sămbăta trecută dimineața, M. S. Regele a plecat pentru timp de 40 de zile, din țară, ca oarecum la odihnă, la ieșirea din multa muncă pe care i-o cere slujba grea de Domnitor.

L-au petrecut la gara Mogoșoia înăiul Ministru Tătărescu, cu alți miniștri și înalți slujbași ai țării.

M. Sa a plecat însoțit de d. Ernest Urđăreanu, Mareșalul Palatului.

M. Sa merge acum înăi în Jugoslavia, la Belgrad, unde va cerceta pe sora Sa, Regina văduvă Mărioara. — De aci, după un timp de odihnă, va mer-

ge la Viena, unde sora mai mică, Arhiducesa Ileana, avînd un nou copilăș, M. Sa îl va boțea. — Apoi după o vreme de odihnă și aci, va merge în Anglia, unde va lua parte la o mare vîntătoare pregătită de Regele Angliei.

Din Anglia M. Sa va merge la Paris, unde în 14 Iulie au loc mari sărbări ale Republicei, — și va fi oaspele Președintelui Lebrun.

Apoi — peste 40 de zile, se va întoarce în țară.

M. Sa călătorește cum se zice »incognito«, adecă așa ca »necunoscut«, nu ca Rege. Căci ca Rege tre-

bue să i-se facă primiri și părăzi, pe cari nu le do-rește, — ci do-rește să călătorească odată așa ca oamenii liberi, cari nu s mereu hărțuiți cu salutări și defilări și cuvîntări.

— Cine poate, creadă, că M. Sa va fi înșel și așa »incognito« cum călătorește, tot felul de oameni politici și trimiși ai marilor gazete, că să i smulgă câte-un cuvînt, câte-o părere. Și, de nu ne înșelăm, nici M. Sa nu do-rește să treacă prin cele țări și mări, ca prin sate pustii. Multe va discuta și va chib-zui cu frunțașii acelora...

DE TOATE

OCHII INCHISI IN AFARĂ.

— PUTERNIC DESCHISI IN

LĂUNTRU.

E o minunată poruncă a naturii, că dacî unul din cele 5 simțuri ni se stingă, celelalte să lucreze și pentu el, cu mai mare spor. Orbul »vede« prin pipăit și prin auz. Pipăitul și auzul lui se desvîlță înțel și dacî ar vedea, — încît par'că vede prin vârful degetelor și prin urechi.

Dar se vede că și mintea se agerește mai tare la omul orb, decît la cel cu vedere. Cam așa ceva a dovedit de curîd o tineră lată în Anglia. Ea a rămas oarbă la vîrsia

de un an — dar cînd a lost de școală, s'a cerut la școală, — și ea numai asculta ce spunea învățătorul și cum răspundeau ceilalți școlari, — și cînd venia la rînd, răspundea mai frumos ca toți. — Așa a trecut prin toate școlile. A terminat liceul, cu foarte bine, și cînd era să-și aleagă ce știință să învețe mai departe, — a spus: știința teologiei, a cunoașterii de Dumnezeu și a legilor și bunătăților lui. — Și tot așa a învățat și teologia: ascultînd ce propune profesorul, ce răspund colegii cei mai buni, — și ea la rîndul său, răspundea deplin și împede tot ce spusese el.

De curînd a trebuit să lăsa examenul cel mare, pe temelii căruta să poată fi preot sau propovăduitor sau cuvîntător al lui Dumnezeu. Mai erau la examen, pe lângă bărbai și vre o 5 alte fete. Numai asta una, oarbă, a trecut cu laudă examenul. Și de aci încolo va merge — ajutată la mers — prin orașe și prin comune, să propovăduiască evanghelia lui Iisus, singura știință care a atras-o și o face fericită.

E o fată de abis de 20 de ani și vorbește pe lângă limba sa engleză și celelalte limbi toate, ce l s'au cerut în limba și la teologie: latina, greaca, germana și evreiasca.

Mari sunt minunile lui Dumnezeu...

Viata legionară

SFINTIRE DE TROIȚĂ IN TĂURE

Duminică 27 Iunie, s'a slin-
it Troița închinată Eroilor Moja
Marin, în TĂURE (J. Năsbud).
Comandantul Inv. șef de pla-
să Picu Dionisie, cu grupul
legionar local, au reușit după
muncă încordată să implante
această Sfântă Troiță, lucrată
cu multă ață, în pământul
asa de văduvit de Sfinte-Cruce.
Serviciul religios, a fost făcut
de înimoșii preoți MANCI din
Tăure și preotul legionar COȘ-
BUC din comuna Parva.

Legionarii în număr de peste
300 înconjură sub comanda
șefului de județ MIHAIL COS-
TEA, după serviciul religios,
au mers la locul lor, unde s'a
ținut o înălțătoare ședință.

Din Cluj, au venit mai mulți
comandanți legonari în frunte
cu comd. Bucur, cdt. aj. Goră-
nescu și șefii de plase: Tonea,
Arbale, Hurdea etc., au fost
prezenți, în frânt, la ședință
dând sfaturi.

Pentru 11 Iulie a. c. s'a
alințit troița din Bărgău, la care
a participat și dl comandant
Bănică Dobre.

Prezent.

RUGĂCIUNE — INTRE BAIONETE...

Asta una nu ne bucură. Ma-
rea grijă a domnilor zilei, pen-
tru „ordinea” politică, îi face
să iee unele măsuri, cari nu
sunt înțelepți nu-i arată... Așa
trebuie să vorbim când scriem
despre slujba dumnezeiască pe
care un sobor de preoți au
trebuli s'o facă într-o comună
de seamă de pe Valea Geo-
agului (județ Hunedoare) a.

Încă un rod, al luptelor noastre de dreapta! — IAȘII, CERUȚI A FI ADUȘI LA NEAM —

Săptămâna trecută »Li-
ga Culturală», care are la
conducere pe dl Prof. N.
Iorga, și a ținut la Iași
congresul (Marele Sfat) a-
nual. Dl președinte al Li-
gii, N. Iorga, a folosit pri-
lejul de a-și arăta marea
durere ce o simte, văzând
în ce hal de prăpăd s'a
scufundat orașul domnesc
de odinioară, oraș din care
au pornit atâtea îndemnuri
și îndrumări mari națio-
nale și culturale. Azi, —
ce azi?, de zeci de ani,
Iașul se tot scufundă, și în
timpul din urmă a ajuns
jos de tot, o ruină numai,
o umbră abia a fostului
Iași. Acest fapt l'a făcut pe
dl Iorga să strige peste
lume și țară: Deșteptăți-
vă, Români, să scăpăm de la
prăpăd Iașul! E îngrozitor
în ce hal a ajuns! Numai
e de recunoscut! Și ca el
aproape toate orașele Mol-
dovei! E o datorie de o-
noare a noastră, să miș-
căm tot ce se poate, pen-
tru a ne scăpa de peire
orașele!

Noi, luptătorii naționali
și creștini, cari am stat
tot mereu aci, pe laturea
cea mai de dreapta a drep-

nime în RENGHET. Mai mulți
preoți adunați acolo, își făceau
obșnuitele, ba obligatele lor
„misturi religioase”, ca slujba
măi luminată, în sobor, cu vor-
biri ziditoare de suflet, — ca
în toți anii. Credincioșii din
sai ridicaseră și o sfântă Cruce,
la care să lase poporul la slin-
țiri de holde sau alte rugăciuni
în hotar. Și o ridicaseră cu-
cernicii credincioși din „OAS-
TEA DOMNULUI”.

Care nu fu miferea preoți-
lor, când aflară, că până ei
slujesc în sf. biserică, o patrulă
de jandarmi se plimbă în jurul
bisericii, ca în jurul unei case
primejdioase, și-și scilpeau
balonetele în soare pe lângă
Casa lui Dzeu. Preoții și-au
făcut slujba și toată datoria și
au slințit și sf. Cruce, rugân-
du-se lui Dzeu și pentru cel
necredincios sau rădăciș!

Totuși spuneau că au plecat
măhniți de această punere a
lor sub peza balonetelor Jan-
darmereștii, — de către dere-
gătorii cari vor fi dat porunca
hăbăucă de spionare a unor
preoți buni creștini și BUNI
ROMÂNII!

Prefectura sau Ministerul de
Inferne, ca șefii ierarhici a Jan-
darmilor și a celor din nemil-
locita atingere cu ei, — nu
vād că astfel de porunci
SCAD autoritatea (vaze) dere-
gătorilor, în loc s'o întărească?
Se potrec aceste lucruri în Ar-
deal și în alii porunci și știu,
că jandarmii unguri nu făceau,
adeică nu erau trimiși să facă
așa ceva, — și doare așa de
mult o măsură de acest fel dată
de deregătorii românești.

Creștin năcăjit

tei lupte naționale, și che-
marea pe care dl Iorga o
face azi, noi o facem fără
încetare de atâtea ani, și în
ciuda tuturor neluărilor în
samă a »conducătorilor de
fară» și a multor învățați
cari își puneau vată în u-
rechi, ca să nu mai audă
strigările noastre, — noi
ne bucurăm când vedem
pe dl Iorga reintrând în
rândurilor chemătorilor la
mântuirea neamului romă-
nesc în această țară și în
aceste orașe ale ei! E un
prețios câștig pentru zba-
terea luptătorilor de dreap-
ta, am putea spune o nouă
frumoasă cucerire a luptei
noastre!.. Lupta de dreapta
se tot întărește, tot spo-
rește... *

O dovadă prea grăitoare

Cea mai bună dovadă
de abaterea lumii spre
dreapta, ni-o dă azi dl Dr.
Lupu, cel cu casa-plocon
dela jidani și cu declarații
că el e »de stânga» ca la
Moscova, — iar azi și d-sa
se ascunde cât poate după
biserică dela Arsura, ca să
creadă Românii țară că e
— creștin oblu ca ori-care
dintre noii!.. — Legionarii
iasă au ochi și în mintel.

Italia-Jugoslavia-Bulgaria

Știri politice...

Politica Italiei și Germaniei,
începe să și arate urmele și
roadele, tot mai viu. În război-
tul trecut Germania a intrat a-
vând pe partea sa numai pe
Austro-Ungaria, Bulgaria și
Turcia. Iar în fața ei stătea:
Franța, Anglia, Rusia cea mare
cu un Țar în cap, ITALIA, Ro-
mania și la urmă și Statele-
Unite ale Americii.

Acum se aud de nou zăn-
găniri de săbii și vorbe de
război. Dar din linia de bătaie
a Franței și Angliei lipsește
ITALIA, mare putere militară,
trecută pe partea cealaltă!..
Iar Germania se pare a nu fi
perdut din vechile ei ortace.
Era întrebare până de curând,
că ce va face, de pildă Bul-
garia? Dar se vede că minist-
rul de Externe german, care
a trecut de curând pe la Sofia,
orașul cu scaunul de domnie
al Bulgariei, și prin Bel-
gradul-sărbesc, n'a umbiat pe
nimică. Iată un fapt mai nou
care grăește de asta, spunând
MAI MULT decât de fapt spune:
Se vorbește nou de tot:

„Întâitul Ministră, care e și
Ministră de externe (pentru
treburile din afară) a Bulgariei,
Köseivanoff, a încheiat

un contract de apărare împo-
triva bolșevicilor, cu ITALIA și
cu JUGOSLAVIA. Contractul
a fost iscălit de îniașul ministru
Bulgar, și de dl Jurișic din par-
tea Jugoslaviei și Sapiro din
partea Italiei. Noul legământ
face parte dintr-un
IN-
TREG ȘIR DE LEGĂMINTE DE
APĂRARE... CONTRA BOLȘE-
VICILOR...

Cel ce știe cel limbă diplo-
mașilor, — va ghici îndată că
aci nu e vorba numai de le-
găminte împotriva bolșevici-
lor... E vorba de MULT MAI
MULTI Asta-l numai FORMA
sub care se vestește lumii, că
Bulgaria a rămas la vechile
ei legături cu Germania, și a-
cum încheie aceleași legăminte
și cu ITALIA... Dar
mai grăitor e faptul, că Jugos-
lavia, buna noastră vecină și
soață din războiul trecut, o ve-
dem cuprinsă cu totul în mâni-
le Italiei și cu ea a Germaniei
și a soașelor sale. Vecina Jugos-
lavia de mult și a arătat neplă-
cerea de a fi ținută în cercul
politic dirigit dela Paris, —
prin Jupânul Blum și soții, cari
sunt la rândul lor conduși de
comuniștii dela Moscova. Și
Sărbii sunt »Slavi», dar ca

Slavi adevărați, ei vor să facă
politică SLAVĂ dar nu comu-
nistă-Jidovească, cum se face
la Moscova. Și deși de pe vâr-
ful buzelor spune că e tot cu
noi, iar noi tot cu Blum și cu
ceiași »amici» și aliași (to-
varăși) ai Franței, cari sunt
Rusia și Anglia, — la (Jugos-
lavia) de fapt NU E și nu vrea
să meargă pe drumul Rusiei
comuniste! Și tubesc prea cu-
minte plelea, decât s'o dea
pradă comunismului.

Dar ne întrebăm noi, — dacă
și vecina noastră Jugoslavia a
încheiat legământ »împotriva
comunismului», — cum mai
poate fi aliașul de noi, —

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Iar dacă asta va însemna
zmulgera și a Jugoslaviei din
fabăra puterilor Franco-engla-
ze, atunci e un mare semn de
întrebare, că de care parte este
puterea cea mai mare?..

Bărbășii noștri politici să
chibzuiescă b'ne ce ținută e
asiăzi îngăduită poporului nos-
tru, — în mijlocul unor îm-
prejurări atât de turburi și în-
doelnice!

De ce tocmai Jidovii răspândesc credința comunistă?

Jidovii au fost acei, cari s'au
închinat vijelului de aur. E și
astăzi mai presus de orice, pre-
țesc banul. Mănuind banul,
mai mult pe căi necinstite, Ji-
dovii se îmbogățesc văzând
cu ochii. Ei sunt cel mai mari
capitaliști. În calitate de mari
bancheri, de mari negustori,
de mari industriași, ei de mul-
teori se amestecă și în tre-
burile statelor, ba cei mai
mult, ei poruncesc chiar gu-
vernelor, ce să facă. Dar cu
toate că Jidovii prefuesc atât
de mulți averile, îngrămădile
la un loc, totuși chiar ei sunt
cel mai înlocăși luptători pen-
tru răspândirea comunismului,
care este dușmanul de moarte
al averilor în stăpânirea cuiva.
Cum se înțelege asta? Cum
pot fi ei în același timp, și
iubitori de avere și dușmani
al averii? Ce folos pot avea
tocmai Jidovii, de a se răs-
pândi comunismul? Iată ce
răspuns se poate da: Religia
lor, îi învăță pe Jidovi, să lupte
pentru stăpânirea lumii. Ei doar
se cred a fi »sineși» de Dum-
nezeu, ca să poruncească peste
toate popoarele și să le stă-
pânească. Ei, așa, se cred în
dreptății, a se aduce toate po-
poarele în robia lor. Dar cum
să facă Jidovii o stare minune?
Tocmai ei, cari nu au o
țară a lor, nu au o armă a lor,
ei cari sunt fricoși temându-
se de lupii fărșișă, ca n'clun
alt popor? Ei, vedeți, tocmai
în acest fapt stă toată mișcarea,
dar și marea primejdie ido-
vească. Jidovii nu se atacă în-
țis, cu arme și cu armate, în
pătrunderea cărora fu popor să

poți lupia voinicește. Ei mai
înăi, caută să sărăcească po-
poarele în mijlocul cărora tră-
iesc. Și e dovedit că acolo
unde sunt Jidovi mulți, poporul
sărăcește văzând cu ochii. Du-
pă ce ei s'au îmbogățit sără-
cindu-l pe creștinii, încep să-l
cumpere pe oamerii politici,
cari se lasă cumpărați și cari
se vând. Prin ațesția Jidovii
se amestecă în treburile sta-
tului, căutând să îndumeze
statele numai pe căile, cari le
slăbesc. Dar ei se mai folosesc
încă de un mijloc pentru a
slăbi popoarele și statele. Un
rabin al lor dela începutul vea-
cului trecut, a recomandat
»Revoluția», ca fiind cel mai bun
mijloc și cel mai ușor drum,
care să i ducă pe Jidovi la
starea, de stăpâni ai lumii!
Iată ce a zis acel rabin: Ca
să atingem scopul nostru cel
mare stăpânirea lumii de că-
tre poporul lui Israel, trebuie
să pregătim revoluția în
toate părțile, cu ajutorul
mulțimii celor nevoși și
proști, pe cari li vom as-
muși împotriva celor înșirași
și a stăpânirii, făcându-l pe
calici și proști să creadă, că
ei vor fi stăpânitorii lumii!.
Revoluția înseamnă, slăbirea
poporului care o face și po-
poul sărăcit și slab, foarte
ușor poate fi stăpânit de Jidovi.
Așa s'a întâmplat în Rusia,
așa volau ei să se întâmple
în Spania și așa va fi prelu-
indenea, unde mulțimile și
muncitorii ascultând de pro-
poveduia Jidovească, vor să
facă comunism, care în faptă
nu înseamnă altceva, decât

căderea tuturora în robie Ji-
dovească. În Rusia o făcură,
lără ca soldași, țărani sau
lucrătorii ruși să bage de sea-
mă ce fac. Și n'au băgat de
seamă, deoarece Jidovii, au
condus revoluția bolșevică țară
să se arde la început, că ei
au vreun interes să o pregă-
tească și să o conducă.

Iată dară, pentru ce răs-
pândesc Jidovii credința co-
munistă. Pentru că prin ea,
să ajungă ei stăpâni lumii,
ceea ce înseamnă și mai multă
bogăție pentru ei, filii lui Israel,
și mai neagră sărăcie pentru
noi!

Libertă Muăr

Știri economice.

O cooperativă la Geoagiu

La stăruința dlui Direc-
tor al Școlii de Agricultură
din Geoagiu (județul Hunedo-
rei) și cu ajutorul dlui Prim-
pretor, s'a înființat la Geoagiu o
Cooperativă pentru așa zisa
și prea părăsita până acum
Valea Geoagiului, mergând
până la Balșa și Almașe.
E o vale roditoare de poame:
mere, pere, nuci, cl-
reșe, cu cari făceau din
uitate vremuri bun negoț
zeci de jidani. Ei adunau
vara prunele și le prefă-
ceau în rachiu, iar poa-
mele le duceau la orașe.
Au avut gând bun cel
ce au înființat Cooperativa,
care are la conducere nu-
mai Români. Le dorim izbă-
dă și noroc, în folosul
Cooperativei și a țărănimii!

Saracii de noi...

Pe Duminica trecută, 11 Iulie, a fost pusă la București adunarea mare a advocaților din Baroul de acolo, ca să-și aleagă soli (6 inși) cari să intre în Comitetul cel Mare de conducere a treburilor advocaților din Țară.

Luptă strașnică și foarte încordată s'a dat în jurul acestei alegeri. Sutele multe, de advocați jidani și jidoviși, din marea cetate, voiau să aleagă jumătate jidani și cealaltă jumătate — jidoviși, adică tot »de-ai lor«. Di Istrate Micescu, un avocat cu mare trecere, chemat de alte sute și sute de advocați români creștini, din cei ce nu se leagă cot la cot cu jidanii, nici de n'ar mai primi nici un proces dela ei, — s'au ridicat inimoși să aleagă acolo numai soli cu inimă și credință românească-creștină!

Am urmărit încordarea acestor fil buni ai popoului nostru, și înflăcărea cu care pregăteau lupta din ziua de soroc, — și m'a cuprins jale mare de ei și de noi...

Auzi tu frate creștine, țăran și muncitor și ce-i fi, — auzi tu vorbă: In BUCUREȘTI, nu colo în Dorohoi sau în Podul Cucului, ci aci în inima țării tale, României din o breaslă, din o ramură de muncă suferitoare, însemnată, cum e breasla advocătească, — trebuie să lupte cu puteri foarte încordate, să asude ca din gura cuptorului, pentru a putea alege ROMÂNI la conducerea cea mare a breslei lor!

Ce zile de umilință am ajuns a trăi! Pentru-că am suferit în făcere, și cu orbul găinii pe ochi, ca Universitățile noastre, înaltele noastre școli pregătitoare de advocați, de doctori, de ingineri, de tot felul de cărturari, — să fie năpădite în acești 20 de ani de după război, așa de tare de jidani și alți streini cari ne vrășmășesc și ne potfesc robi lor, — încât în inima țării, trebuie să dăm lupte grele, pentru a-i opri a ne pune sub picioarele lor!

Iată cea mai nouă adevărire, că ce cuminți și curat văzători au fost copiii noștri, când în 1922 au pornit dela Cluj, în înțelegere cu cei dela București și Iași, lupta de deșteptare a conducătorilor de țară, cerându-le: Opriți năvala streină în înaltele noastre Școli, că de unde nu, e vai de noi și de viitorul nostru! Că în scurtă vreme ne vor îneca și ne vor pune sub picioarele lor! — Și nu i-au ascultat. Și azi am ajuns unde ei, ne arătau ce vom ajunge. Și trebuie acum să se ridice puteri mari, cu advocații cei bătrâni, strâmtorași și ei de năvala rândurilor mai noi de streini, — să ne APĂRAMI, — auzi creștine: să ne APĂRAM, de nenorocul ce e gata să ne înghită! In loc ca ei, simțindu-se slabi și pușini, strâmtorași de noi cei mulți, de stăpânii casei, cari am fi pătruns pe tot locul încât ei nu mai pot trăi de noi, — trebuie ca NOI SĂ NE APĂRAM, ne-mai putând trăi în casa noastră din pricina lor!

Și așa-i pe toate țărîmurile de viață azi în țara noastră!

De acest viitor ticălos și rușinos pentru noi și copiii neamului nostru, vrea să ne apere — SI NE VA APĂRA! — lupta noastră de dreapta, cea mai de dreapta!

Ne sosește vestea, că după lupte grele, advocații creștini din București au biruit, punând astfel stăpânire pe toate locurile din Comitetul cel Mare al conducerii advocaților din țară!

Data serviciul propagandei scrisă

— BIROUL CENTRAL AL „LEGIUNII” —

Se strage atențiunea Domnilor Șefi de județe și camarazilor înzărcași cu propaganda scrisă în județe, că în depozitul nostru central se găsesc reviste și ziare legionare numere mai vechi, cu articole foarte interesante, care constituiesc un excelent material de propagandă.

Articolele sunt dintre acelea care se pot citi în orice timp.

Recomandăm aceste ziare și reviste în mod deosebit, mai ales că le-am scăzut prețul.

Se primesc comenzi: leg. M. Smărăndescu Str. Gutenberg Nr. 3. București!

1. „Libertatea” câte 1 număr, cu 1 leu în loc de 2 lei.

2. „Olasul Strămoșesc” cu 2 lei, în loc de 3.

3. „Omul Nou”, 1 leu în loc de 2 lei.

4. „Insemnări sociologice” revistă de înaltă gândire legionară, un număr cu 3 lei, în loc de 5.

5. „Rândolala” revistă, cu 10 lei în loc de 15.

6. „Idela românească”, un număr cu 4 lei în loc de 6.

Cărți legionare noui apărute:

1. „Prezenți”, de Ion I. Moja, 12 lei.

1. „Note de pe front” descrieri din războiul din Spania, de N. Totu, cu 35 lei.

3. „Rânduri către generația noastră” de I. Banca ed II 5 lei.

4. „Cum trebuie înțeleasă dreptatea socială” de Ob. D. Orșoveanu cu 5 lei.

— x —

Din viața Partidelor

Acum e cam liniște în viața partidelor. Căci e lucru hotărât că până în toamnă, când l se împlinește sorocul, guvernul liberal nu pleacă dela cârma țării. Mai ales că M. Sa Regele pleacă din țară pe 40 de zile, e dovadă că nici prin gând nu l trece a chema peste vară pe alții la cârmă. De aceea și mulți din șefii (capii) de partide, pleacă și ei la băi, să odihnească de oboselile lărmăntărilor în zadar, de cari au asudat de alătea luni. Alăta doar fac, să-și îndrume deputații și pe alți stâlpi de partid, să se mai repeadă co' o, ba dincolo prin țară, să nu dea pace oamenilor a-și împlini munca secerii, ci să l mai adune, ca să l „lumineze” despre treburile țării privity prin ochelarii cutari sau cutari, albi, frandafirii, „roșii” sau negri, după cum e cel ce le vorbește: om drept (alb, ca cel de de capte), frandafiru, (plin de nădejdi că o să cadă plozia norocului peste el și ai să), „roșii” socialști și (comuniști), sau negrii (cari văd numai negru naintea ochilor, de năcaz că nu vede pe cer steaua norocului său).

Așa că, dragi cetitori din popor, vor veni și acum peste vară, pe toate căldurile, unii domni, tot o sudoare, și vă vor face să asudați și voi ascultând znoavele lor electorale (de alegeri). Dar să nu vă aprindeți prea repede de locul de pale al celor mai mulți dintre ei. Voi să rămâneți reci, — mare lucru pe aceste ferbințeli, — judecând cele ce vi le spun, și alegând din ele cele ce simțiți că s pornite dela inimă curate, iubitoare de neam și de binele cel adevărat al vostru, al tuturor, și numai cuvintele acelor să le puneți în inima voastră.

CENUȘOTCA va fi și de data asta o „Cenușotcă” între partide, care ca și frumoasa Cenușotcă din poveste, vasia mai deoparte, nu se îmbulzește printre lărmurilor, ci așteaptă până-i va veni clasul, când „Fiul de Impărat” o va cunoaște că e ea... și luând-o de acolo, mai din coadă unde ea stă silită și cuminte, o va pune în fruntea mesei și o va încerca cu luarea aminte ce l se cuvine. Această Cenușotcă e... Legiunea, partidul „Totul pentru Țară”, pe care nu l vedeți alergând cu limba scoasă pe saie, prin țară, ci își spune gândurile și inima în cerc restrâns credincioșilor săi, și a ceea celor din jurul lor, înțărindu-se în dreapta lor credință.

Șel la cot cu Friedman!

Ce bucuros am vrea să dăm știri bune și din viața celorlalte partide. Dar nuprea avem ce. Ce să spunem bine, depildă, despre partidul național țărănesc, a cărui un plămân e Dr. Lupu, când vedem ce face acest domn fecior de popă. Dacă a zidit o biserică în satul său de naștere Arsura, cu ajutoare

dale, cele mai multe de sulele creștine, mereu se ascunde după acea biserică sau se pune în fața ei ca citior, — în același timp se la mereu pe după cap cu vrășmașii slintei biserică alui Hristos. Iacă cea mai nouă dovadă:

Mal săptămâna trecută dsa organizând (rânduind) de nou pe sprînjitorii partidului din partea de București zisă „Coloarea de Albastru”, și-a pus vicepreședinție a comitetului de conducere a partidului său național și țărănesc, pe jidanul Friedman. Ce o fi alăind Dr. Lupu „național” în acest jidan, și mai ales ce „țărănesc”? Dela acela și dela ceilalți mulți membri ai comitetului din vorbă, care de care mai vrășmașii națiunii noastre și mai sugători a țărănilor noștri, să și aștepte poporul nostru, neamul nostru, fericirea și mântuirea sa? Aș! Dar la așa ceva nici Dr. Lupu nu se gândește! El iacă ce zice: Precum banul „nu are mi-

ros”, — dovadă faptul că el... sul primi „cinstea” ce l... cură jidanul dăruindu-l o... la București, — tot așa... dsa, nu are miron nici vorbă. Numai să-l capăt că l primesc. Cred că l primești, dar, u... irebue să l și piștești, d... jidanului scaun de pedere... dreapta dumitale și la în... zeci „trași” al lui, în co... miteful care „conduce” trebu... rile partidului celui „naționa... și „țărănesc” din București... când vel li la putere, trebu... să l plătești casa ce și-au d... dându-le bunuri și înfrun... deri și căștiguri de ale ț... pe mâna lor, ca să și poată... cumpăra alte zeci de case, în... locul celei una ce și o „dănu... je (mai drept prin care le cum... părau în gândul lor)...

Iaca cum trebuie priviți om... menii și faptele lor, atunci... când vin în fața ta, frate ț... rane și frate muncitorilor creș... tlin și români. Sprînjindu-i pe... astfel de oameni politici, li... ajuși să le dea acelor căm... mult d n ce și s'ar cuveni pe... și copiilor, — iar tu și ai tăi... să stai mai departe — cu gura... în pod...

NOUȚĂȚI

Cursuri de vară pentru învățători, de mare folos, a înflințat din vara anului 1934 la Lipova (în Banat) dl Inv. dir. George Beuran. Reușita a fost în fiecare an tot mai multumitoare. Invățătorii adunați la Curs, le în conferințe cari le îmbogățesc mult cunoștințele, profesori învățători, ca Rădulescu-Motru, S. Mehedini, Nichifor Crainic, Iosif Gabrea, apoi profesori și cărturari de seamă din țara țara.

Și în vara asta cursul de vară dela Lipova se va ținea, anume dela 18 Iulie până la 8 August, — cu o parte teoretică și altă practică. Se vor face studii în Seminarul, sub conducerea dlor profesori STOICA și CRĂCIUN.

Invățătorii cari au luat parte la cursuri în anii trecuți, au avut mare folos: 98% dintre ei au trecut cu bine examenul de definitiv și cel de înaintare.

Invățătorii să dea luare aminte acestui curs. Să ceară lămuriri mai apropiate și prospect dlui George Beuran, președ. A. T. I. R. în Lipova Bănat.

O groază de gară și-a deschis pământul în Noua Guinee, la 28 Iunie. Un vulcan (gură de răsuflare a pământului) cara era în odihnă de mult, și prin care deși tușea din vreme'n vreme pământul, dar nu arunca prea mare potop în jur de el, azvârlea în sus un sul de fum cu pietri topite și arzând, cari se revărsau pe țărni și laturile gurii lui, — și apoi iar se liniștea pentru câțiva ani, — până mai cecoa în el o tușă.

Dar la 28 Iunie se vede că

peptul pământului a fost al... cat rău în acel punct, și l... apucat o tușă mai strașnică... de-ât toate de până'aci, — căci... s'a cutremurat odată așa de... sălbatic și puternic, că tot... a făcut orașul Rabaul din apro... plierea vulcanului! Când vul... canul și a ridicat odată peptul... spre tușire, — a ridicat și ma... rea din jurul său și a vărsat o... în munți de valuri peste țăr... — și cât a prăpădit ei în oraș... prin focul azvârțit asupra lui... dar mai mult a stricat spa... mării revărsate asupra lui... Peste 500 de oameni și au... găsit moartea în valurile de... apă și de féc.

Tren în goană dintr'o răsu... fiare între București și Con... stanța! E o înțre ca și ca... țara n'a mai văzut. S'a dat... folosință lumii călătoare un... tren nou, care să gonească... dintr'o răsuflare, fără nici o... oprire, dela București până... Constanța! Fiindcă foarte mult... lume pleacă din București la... mare la Constanța, pentru a... face acolo prea folositoare... și lămuritoare „băi de mare”. — Conducerea centrală a Că... lilor Ferate a hotărât a l pune... acestui lumii la îndemână un... tren, ca și care n'a mai avut... Azi, cu cel mai accelerat (re... pede) tren, trebuie să călătore... rești dela București până la... Constanța în 4 clasuri, — pen... tru-că face zeci de opriri în... gările mai de seamă de pe... linie și fiecare oprire, cu darea... jos a unor călători și cu ur... carea altora e împreună cu... perdere de vreme, — de aceea... se cer 4 clasuri. Noul tren... care pleacă încercat din Bu... curești, — ne mai oprindu-se... nicăiri (doar că prin gări își... domolește niște goana cea ma... re), ajunge la Constanța în 2... clasuri și jumătate, sau cu 1... clas și jumătate mai curând.